

Dapur dagur á Føroya lögtingið.

*Fólkaflaksmenn við Richard Long og Rasmus Rasmussen
bardust sum leivir ímóti at staturin og fiskaribankin skulu
hjálpa okkara fiskimonnum til skip. Og teir málaðu allar
heimsins vannlukkur uppá veggir fyrri teimum, ið ætla at
fá sær skip og bóðu og næstan höttaðu teir ikki at fara
undir at keypa skip.*

*Hvi gera teir «stóru harrar» hetta, samstundis sum teir
sjálvir eru úti eftir skipum?*

*Er tað tí, at teir bera ótta fyrri, at fiskimaðurin skal verða
friur og teir «stóru» missa «harramannatakidi»?*

Bert ein pinkalltil partur av
Føroyingum kann í dag sleppa
til sjós, tí vit hava ov fá skip.

Allastaðni frá í Føroyum millum
fiskimenn er tí eitt samfelt róp
eftir skipum, nútímans góðum
skipum.

Men uttan pening kann fiski-
maðurin ikki fá skip. Peningurin
má tí fáast til vega áðrenn fiski-
maðurin kann hugsa um at keypa
skip.

Javnaðarmenn hava seinastu ár-
ini haft fullfíggið uppskot um at
fáa fiskimanninum fatur í pening
til skipakeyp. Men 20-mannaveldið
hefur stóðugt felt hesi uppskot.

Kongeriget Danmarks Fiskeri-
bank og staturin góvu lán og
stundning til skipabygging undan
krignum. Eftir samráðing og á-
heitan eru teir sinnadur at taka
upp aftur hetta virki. Men av tí,
at fólkaflakskurin, við tað sama
friður varð, sendi krav niður til
ríkisstjórnina, at einki mátti verða
gjørt viðvíkjandi Føroyum, fyrrrenn
tað var fyrilagt lögtinginum, er
løgtingið spurt, um tað ynskir

fiskaribankan at læna og statin at
veita stundning aftur eins og undan
krignum.

Men nú heudis tað ótrúliga:

Fólkaflaksmenn ikki bara ikki
vilja geva hetta viðmæli; men teir
tala sum óðir vargar ímóti, at
fiskimenn fara undir at keypa sær
skip.

Ja, hetta ljóðar ótrúligt. Men
tað er tessvegna satt — ein myrk-
ur sannleiki.

P/f «Uvake» byggir og ynskir at
keypa skip. Tað sama ger Chr.
Holm-Jacobsen. Men fiskimenn
megu ikki fáa lán til skipakeyp,
siga fólkaflaksmenn.

Teir máttu ikki tort so týðiliga
at vist, hvat ið málið er hjá teim-
um.

Men vit skilja teir, tí hin yfastei
vegurin til at nakrir skulu vera
harrar og hinir — fjeldin — slavar
vera, er at rætturin til at fáa skip
og virki einans skal ligga hjá teim-
um, ið «stóru» eru, teimum, ið
peningin eiga.

Føroya lögting heitir á bretsku ríkisstjórnina.

Á tingi er framsett ynski um,
at velja eina nevnd til samráðingar
við Bretar viðvíkjandi feskfiskasølu
og øðrum handilsviðurskiptum.

Men hóast hetta uppskot hefur
ligið leingi á tingborði hefur
formaðurin ikki tikið hetta mál til
viðgerðar, og er so statt enn eingin
nevnd vald. Hetta týðir ikki uppá
stóran athuga hjá tingformanninum
fyrri hesum týðningarmikla máli.

Fyrirbils er samtykt at senda
hesa kvøðu og áheitan til bretsku
stjórnina:

Føroya Løgting biður hansara
hátingar Bretlands kongs stjórn
taka móti Føroya fólks bestu kvøðu
og heitastu eydnuynski við tí
stórbara sigrinum í verðaldar-
bardaganum og takkar hjartaliga
fyrri vinarlag og góða samvinnu í
hesi vandafullu ár, hvar ið Føroy-
ar hava verið undir Bretlands
vernd og umsjón.

Føroyingar hava í hesi ár uttan
íslið veitt og ført ein stóran part
av tí fiski, ið Bretlandi hefur
tørvað. Hetta hefur verið Føroy-

um til mikið gagn, og tað gleðir
Føroyingar at frætta, at Bretland
hefur ásað, at teir við sínum
vandafulla starvi, ið hefur kostað
Føroyum stórt mannafall, út móti
1/3 av sínum skipafloata og meiri
enn 1/3 av tonsatalinum, eftir færi-
muni hava lúkað ein stóran og
týðandi tátt í stríðnum fyrri frælsi
og góðum korum fyrri mannaættina.

Føroya Løgting loyvir sær at
biðja um, at tann selu- og sam-
vinnurættur, sum Føroyum í hesum
árum hefur lutast í Bretlandi, má
halda fram, og at eingin skerjan
av honum má henda, ið hvussu
er ikki uttan samráðing við Fø-
royingar.

Prentaranæmingur

fær pláss beinan vegin.

Arnold Øster's prentsmiðja, Tórshavn.

Ein brúktur

barnavognur

og ein

barnasong

til selu.

Prentsmiðjan v. á.

Danbjerg og flaggið.

Nú megu fólkaflakksbløðini við-
ganga at javnaðarflokkurin sum
heild eigur størsta partin av æruni
fyrri at hitt føroyska flaggið er
góðkent um allan heimin.

Nú hava fólkaflakksbløðini mist
flaggið, tí tey ætlað jú púra einki
við flagginum uttan at hava til
agn fyrri hina svongu fjeldina, sum
eisini skal hava okkurt.

At sigla við kapitalistaskipum
sleppa næstan einans teir, sum
halda seg vin við yvirklassan,
sleppur onkur annar av og á, so
er tað fyrri at royna at venja hann
til fólkaflakksmann. Eydnast tað
ikki at fáa hann til rætttrúgvandi
so fær hann at vita, at ífall hann
ikki tegir um socialismu, so -- ja --
-- so -- kann hann venta bæði eitt
og annað.

Skip megu fiskimenn ikki fáa —
tradir heldur ikki, vegstundningin
minkaðu fólkaflakksmenn niður í
tridring, og soleiðis kundi ein rokn-
að upp blað fyrri blað at enda;
men tað verður at stægga hesa
ferð.

Latum okkum koma aftur til
flaggið. Harum er at siga, at tá
ið fólkaflakksbløðini ikki kunna
angripa javnaðarflokkin, so royna
teir at vísa á at allir javnaðarmenn
ikki eru eins eldhugaðir fyrri flagg-
inum. T. d. er tað Danbjerg, ið
hefur sagt, at allir verðaldarinnar
ibúgvarar eru býttir í tveir partar,
nevnliga, tey ið liva á livsins ísl-
sðu og hini, ið noyðast at liva á
livsins skuggasíðu. Og tí áttu ein-
ans tvey flegg at verðið nýtt,
nevnliga, eitt ríkmannaflag og
eitt fyrri hina kúgaðu fjeldina.
Hetta hefur Danbjerg sagt og tað
munnu óivað fleiri og fleiri fara at
asa, at hetta er fullkomuliga
rætt. Men javnaðarflokkurin hefur
arbeiðið fyrri at fáa tað føroyska
flaggið góðkent langt áðrenn nakar
fólkaflakskur kom inn á ting, og
Danbjerg hefur altíð fylgt sínum
partamonnum í flaggmálinum.

Tingingar við Bretland.

Tað er fullkomuliga skeið, sum
«Dagblaðið» sigur, at Danbjerg
skal hava úttalað, at vit ikki eiga
at taka upp tingingar við Bretar.

Nei, hann segði, at tað er skeið
at krevja ella minna Bretar um
kvotu, tá ið vit hava óskerdan
selurætt. Tað rættasta er, at vit
senda eina heilsan til Bretlands og
ynska teimum eydnu við sigrinum
í verðaldarbardaganum og har uppi
skoyta ymiskt, sum seinni er fjar-
ritað til Bretlands.

Eitt tilfelli uppskot er viðtikið á
tingi og sent pr. telegram til
Bretlands og nevnd vald at tingast
við Bretar. Meira kunna vit fyrri-

Persón- koyring.

Tlf. 75

SÍMUN VAAG-HØGNESEN,
KLAKKSVÍK

bils ikki gera. Fólkaflaksmenn
stemmaðu ikki fyrri at senda
nevndina.

Sjálvandi rokna vit við, at Betar
undir slikum tingingum vilja minn-
ast okkum tað, ið føroyskir sjó-
menn gjørdu, tá ið teir hildu á-
fram at sigla, meðan allir aðrir
hildu uppát og legdu skipini,
meðan Betar vóru nær um at
doyggja í hungri.

Seinasta sunnudag var í øllum
bretskum kirkjum talað um kríg-
ið og takka Harranum fyrri friðin.
Har talaðu prestar um allar, ið
doyðu í stríðnum fyrri at bjarga
Bretlandi og allari verðini frá
nazirovðjorum, og tá vóru teir,
føroysku sjómenninir nevndir við
takksemi og teirra minni heiðrað,
sum lótu livið í stríðnum við at
føra fæði — fisk til Bretlands, sum
tá leið neyð fyrri mat og var um
at tapa kríggid vegna hungur. Tá
komu Føroyingar til hjálpar sum
brøður í neyðini, og henda brøð-
urhondin má aldri verða gloymd.
Slikt er hugnaligt at hoyra; men
hevuss minnst Føroya lögting
okkara sjómenn, sum latið hava
livið?

Tað besta minnið er at vit
hjálp teirra, sum eftir liva og
teirra kammeratum, brøðrum og
synum at fáa góð skjótgangandi
nútímans fæ, so teir sjálvir kunna
skapa sær livilig kor.

Móti hesum máli stevna øll
javnaðarflokksins uppskot í skipa-
málinum.

Sjálvstýris-Socialistar

hava lagt mál inn á ting um vernd
artænastu.

Tað er tí komið út í orð, at
Føroyingar ætla at fáa sær kriggs-
skip, og tað ringasta av øllum er,
at fólk trúgva at vit javnaðar-
menn eru við í spælinum; tí tey
kenna ongur aðrar socialistar enn
okkum. Sjálvstýris-Socialistar verða
millum manna hildnir at vera
sjálvstýrismenn (L. Z.) og javnað-
armenn.

Fólk spyrja tí okkum um tað er
rætt at vit ætla at Føroyingar
skulu fáa sær kriggsskip. Men
tilfelli hava vit aldri hugsað um.
Løgtingið ræður ikki yvir so mikið
av peningi, at vit kunna hjálpa
okkara sjómennum at fáa sær fiski-
fær hvaðna minni kunna Føroy-
ingar hugsa um kriggsskip uttan
tað eru tilfelli, sum smádreingir
skulu hava at spæla sær við í
hyljunum heima við hús.